

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
 وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ
 وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَتَحَتْ أَبْوَابُ الرَّحْمَةِ، وَعُلِقَتْ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ،
 وَسُلْسِلَتِ الشَّيَاطِينُ

Eerbiedwaardige moslims!

De sultan van de elf maanden, de maand waarin de genade overvloedig neerdaalt, de poorten van vergeving wijd openstaan en de harten tot leven komen met de Heilige Koran: de schaduw van de gezegende maand Ramadan is over ons gevallen. Inshallah zullen wij in de nacht die 18 februari met 19 februari verbindt, na het nachtgebed, onze eerste tarawih verrichten; en die nacht zullen wij opstaan voor de sahur en de intentie maken voor onze eerste vastendag.

Geliefde gelovigen!

Het onderwerp van de preek van vandaag is de beroemde khutba waarin onze Profeet ﷺ op de laatste dag van de maand Sha'ban tot zijn metgezellen sprak en de deugden van de maand Ramadan uiteenzette. In deze preek heeft de Boodschapper van Allah ﷺ de waarde van Ramadan uitgelegd, het belang van aanbidding en liefdadigheid in deze maand benadrukt, en ons aangespoord tot geduld, delen en zorg voor de behoeftigen. Hij heeft duidelijk onderwezen hoe wij de gezegende maand Ramadan dienen te benutten.

Onze Profeet ﷺ zei in deze preek het volgende: **“O mensen! De schaduw van een grote en gezegende maand is over jullie gevallen. Het is een maand waarin zich een nacht bevindt die beter is dan duizend maanden. Allah heeft het vasten in deze maand verplicht gesteld en het tot leven brengen van haar nachten met aanbidding tot een vrijwillige daad gemaakt.**

Wie in deze maand met een goede daad toenadering zoekt tot Allah, ontvangt dezelfde beloning als iemand die buiten Ramadan een verplichte daad verricht. En wie in deze maand een verplichte daad verricht, ontvangt de beloning alsof hij buiten Ramadan zeventig verplichte daden heeft verricht.

Dit is de maand van geduld, en de beloning van geduld is het paradijs. Dit is de maand van onderlinge hulp en solidariteit. Dit is een maand waarin het levensonderhoud van de gelovige wordt vermeerderd en gezegend.

Wie in deze maand een vastende een Iftar-maaltijd geeft, dat zal een reden zijn voor de vergeving van zijn

zonden en voor de bevrijding van zijn nek uit het hellevuur; en zonder dat er iets wordt afgenomen van de beloning van de vastende, wordt aan degene die iftar geeft eenzelfde beloning geschonken.” De metgezellen zeiden: “O Boodschapper van Allah! Niet ieder van ons heeft de mogelijkheid om een vastende te voeden.” Daarop zei de Profeet ﷺ:

“Allah geeft deze beloning ook aan degene die een vastende iftar laat doen met een dadel, of met een slok water, of met een kleine hoeveelheid melk.

Dit is zo'n maand dat haar begin genade is, haar midden vergeving en haar einde bevrijding van het hellevuur. Wie in deze maand de last van degenen die onder zijn verantwoordelijkheid staan verlicht, Allah zal hem vergeven en hem bevrijden van het hellevuur. Probeer in deze maand vier eigenschappen veelvuldig te verrichten: met twee daarvan behaagt u uw Heer, en aan de andere twee hebt u altijd behoefte. De twee waarmee u uw Heer behaagt zijn: Het voortdurend gedenken van de Kelime-i Tawhid. Veel berouw tonen en vergeving vragen voor uw zonden.

De andere twee, waar u niet zonder kunt, zijn: Allah om het paradijs vragen en bij Hem toevlucht zoeken tegen het hellevuur.

Wie in deze maand een vastende voedt, Allah zal hem uit mijn bassin zó laten drinken dat hij nooit meer dorst zal lijden totdat hij het paradijs binnengaat.” (Ibn Huzayma, as-Sahih 3/191–192)

Ik besluit mijn preek met een edel vers uit de Koran: **“De maand Ramadan is de maand waarin de Koran is neergezonden als leiding voor de mensheid en als duidelijke bewijzen van leiding en onderscheid. Wie van jullie deze maand meemaakt, laat hem dan in die maand vasten.” (Soera al-Baqara, 185)**